

εἶχε διδάξει τὰς στοιχειώδεις γνώσεις καὶ τώρα ἔκαμε μεγάλας προόδους· ἔμαθε γράψιμον καὶ ἀριθμητικήν, καὶ ἠκραζέτο μετὰ σεβασμοῦ τοὺς γέροντας στρατιώτας διηγουμένους τὰς περιπετείας τοῦ βίου των.

Ἄν καὶ ἐν γένει δὲ ἦτο εὐχαριστημένος μὲ τὸ νέον του ἐπάγγελμα, ἐν τούτοις τοῦτο εἶχε κατ' ἀρχάς καὶ τὰς δυσκολίας του.

Ἦτο τυμπανιστῆς τοῦτο ἦτο ὥραϊον· ἀλλ' ὁ τυμπανιστῆς πρέπει νὰ δύναται νὰ κρατῇ τὸ τύμπανον καλῶς, καὶ νὰ τὸ κρούῃ μετρικῶς, καὶ ἐδῶ ἦτο ἡ δυσκολία. Ὁ Γεώργιος οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἀρχιμουσικόν· οἱ βραχίονες αὐτοῦ ἐπόνουν ἀπὸ τὴν τυμπανοκρουσίαν· τῷ ἐφάνετο δὲ πολὺ ἀποθαρρυντικόν, ἀφοῦ ἐξετέλει, ὡς ἐνόμιζεν ἀρίστην «σύναξιν», νὰ ἀκούῃ τὸν ἀρχιμουσικόν λέγοντα τραχεῖα τῇ φωνῇ, «Ὅχι ἀκριβὲς ἀκόμη!» Ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ; Ἐκὼν, ἄκων, ἐτυμπάνιζε τὸ πρῶν, ἐτυμπάνιζε τὸ ἐσπέρας, ἐτυμπάνιζε διαρκῶς ἕως ὅτου ἔμαθε νὰ τυμπανίζει ὅπως ἔπρεπεν. Οὗτος ἦτο ὁ πρῶτος θρίαμβος κατὰ τῶν δυσχερειῶν τοῦ βίου του, καὶ μὲ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν ἐξέδραμεν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν ἵνα ἀναγγεῖλῃ εἰς τοὺς γονεῖς του ὅτι ἦτο πλέον ἄριστος τυμπανιστῆς καὶ ἔτοιμος νὰ ἐκκινήσῃ μὲ τὸ τάγμα του εἰς τὰ σύνορα! (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΣΟΚΟΣ.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Γορίλας, (ἰδὲ φύλλ. Ἰουλίου 1868 Ἐφ. Παίδων) οἱ φυσιοδίφαι ἐνόμισαν, ὅτι ἐγνώριζον ὅλα τὰ εἶδη τῶν πιθήκων. Ὁ Δόκτωρ Αἰθιοπικῶν ὅμως εὗρεν εἰς τὰς περιηγήσεις του εἰς τὴν Ἀφρικὴν, παρὰ τὴν μεγάλην λίμνην Ταγκανυϊκαν, περιεργότατον καὶ θαυμαστότατον εἶδος πιθήκων, τὸ ὅποιον οἱ ἐντόπιοι ὠνόμαζον Σόκον.

Ὁ Σόκος τρέφεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ Βανάνας καὶ πολτώδη φυτὰ, διάγει δὲ βίον εἰρηνικόν, ἐκτὸς ὅταν ἐρεθισθῇ ὑπὸ ἀνθρώπων ἢ θηρίων.

Μεταξὺ τῶν ἑξῶν του αἱ ἐξῆς εἶναι αἱ περιεργότεραι· Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν μορφήν δὲν εἶναι ἴσος μὲ τὴν Γορίλαν, ἀλλ' ὁμοιάζει πολὺ μὲ αὐτήν.

Τὸ ἄσχημον καὶ κιτρινωπὸν πρόσωπόν του περιβάλλεται ὑπὸ γενειάδος. Τὸ μέτωπον εἶναι ταπεινόν, τὰ ὦτα ὑψηλά, τὸ δὲ μέγα στόμα του προεξέχει, δεικνύον οὕτω τοὺς ὀδόντας του, οἵτινες κατὰ τι ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς ἀνθρωπίνους.

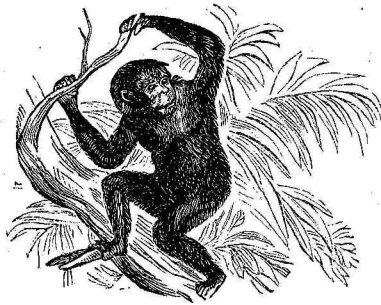
Τὸ δέρμα ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν εἶναι ὡς τὸ τοῦ προσώπου κιτρινωπόν, βαδίζει δὲ ἐπὶ τῶν τεσσάρων, συχναίως ὅμως φαίνεται περιπατῶν ὄρθιος, μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πρὸς τήρησιν τῆς ἰσορροπίας. Ὁ Σόκος εἶναι πολὺ κοινωνικὸς, οὐδέποτε δὲ ζῇ

μεμονωμένος, ἀλλ' εἰς κοινωνίαν ἐκ δέκα ἢ δώδεκα ἀτόμων, ἕκαστον δὲ ἄρρεν ἔχει τὴν σύζυγόν του, καὶ μάχεται κατὰ παντὸς, ὅστις ζητήσῃ νὰ ταραξῇ τὴν οἰκιακὴν του εἰρήνην!

Ὅταν ἀποδημοῦν, ἀποδημοῦν πολλοὶ ὁμοῦ οἰκογενεῖαι, ὥστε ἀποτελοῦν μεγάλην ἀγέλην.

Ὅταν δὲ ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἡ θήλεια κουρασθῇ πολὺ, ὁ ἄρρεν λαμβάνει τὰ μικρὰ καὶ μεταφέρει αὐτὰ ἀντὶ τῆς μητρὸς, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον δυστυχῶς πολλοὶ σύζυγοι ἐν Ἑλλάδι δὲν κάμνουν, ὅταν ταξιδεύουν μὲ τὰς οἰκογενεῖάς των, ἀλλ' ἀφίνουν τὴν δυστυχῇ μητέρα νὰ κουβαλῇ εἰς τὴν ῥάχην τῆς πολλάκις δύο ἐκ τῶν τέκνων τῆς περιπατοῦσας, ἐνῶ ὁ ἄνδρας τῆς πορεύεται ἑξίππος!

Ὅταν θέλουν νὰ συναθροισθοῦν εὐρίσκουν κοίλωμά τι δένδρου καὶ ἐκεῖ ἀρχίζουσιν νὰ φωνάζουν τόσον ὀξέως ὥστε προξενοῦν τρόμον ὅχι μόνον εἰς τὰ θηρία ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Σόκος.

Διὰ ταύτην καὶ δι' ἄλλας αἰτίας οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων φοβοῦνται τὸν Σόκον ὑπερβολικὰ, θεωροῦν δὲ αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον. Πιστεύουν ὅτι ὅσοι τῶν ἀποθνησκόντων εὐτυχήσουσιν νὰ μὴ καταφαγωθῶν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς των, διότι καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ ἐχθροὶ ἐκθάπτουν καὶ τρώγουν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, μεταμορφώνονται εἰς Σόκους.

Εἶναι δὲ οἱ πιθήκες οὗτοι ἐκ φύσεως πολὺ πανοῦργοι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κακοποιοί· ὡς φαίνεται, δὲν στεροῦνται καὶ ἀστειοτήτων, διότι πολλάκις τινὲς ἐξ αὐτῶν αἴφνης ἐξέρχονται ἐκ τῶν δρυμῶν, ὅπου ξενεκα τῆς πυκνότητος τῶν δένδρων καὶ φυτῶν εὐκόλως δύνανται νὰ κρυφθοῦν, καὶ ἐπιπύπτουν κατὰ τινος ἀνθρώπου ἐκεῖ που πλησίον ἐργαζομένου τὴν γῆν, ἀφοῦ δὲ τὸν σηκώσουν ὀλίγον πρὸς τὰ ἄνω, τὸν ἀφίνουν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους χωρὶς νὰ τῷ προξενήσωσιν ἄλλο τι πλὴν τοῦ ὑπερβολικοῦ τρόμου.

Ἄλλοτε ἀρπάζουσιν νήπια, τὰ ὅποια πρὸς στιγμὴν αἱ μητέρες των εἶχον ἀφήσει, καὶ ἀνέρχονται μὲ αὐτὰ εἰς τὰ δένδρα, φαίνονται δὲ πολὺ εὐχαριστημένοι κρατοῦντες αὐτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας των καὶ κουνοῦντες πρὸς μεγάλον τρόπον τῶν πτωχῶν μητέρων των!